

תת"ע (חיפה) 3906-08-24 - מדינת ישראל נ' ישראל בוחניק

תת"ע (חיפה) 3906-08-24 - מדינת ישראל נ' ישראל בוחניקשלוס חיפה

תת"ע (חיפה) 3906-08-24

מדינת ישראל

נגד

ישראל בוחניק

בית משפט השלוס בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[24.12.2024]

כבוד השופט תומר שלמה בן חמו

החלטה

בפניי בקשת הנאשם לבטל את כתב האישום נגדה מחמת התיישנות.

להלן העובדות שאינן במחלוקת.

ביום 1/9/23 בוצעה ברכב ל.ז. 30645901 מסוג BMW עבירת מהירות 112 קמ"ש במקום בו מותרת הנהיגה

במהירות 80 קמ"ש. העבירה תועדה במצלמת מהירות ולא באכיפה על ידי שוטר במקום.

המאשימה שלחה את ההודעה לנאשם לכתובתו ברשומה בעיר שלומי.

מעיון במעקב המשלוחים שצרף הנאשם (סומן נ/1) עולה כי המאשימה שלחה את דבר הדואר ביום 19/9/23 אך זה

התגלגל בסניפי הדואר מנהריה לשלומי ולנהריה חזרה, בין לבין פרצה מלחמת חרבות ברזל, ומאחר והנאשם מתגורר

בשלומי פונה הוא מביתו ורק ביום 21/2/24 נמסר לנציג הנמען דבר הדואר בנהריה.

הנאשם טוען כי כתב האישום שבנדון מבוסס על צילום של מערכת א/3 ולפיכך חובה היה על המאשימה להודיע

לנאשם על העבירה תוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה ובכך היא כשלה, שכן הודעת הקנס אכן נשלחה לכתובתה

הרשומה במועד, אך לא הגיעה אליו לאור נסיבות שאינן תלויות בו.

ב"כ המאשימה מתנגד לבקשה וטוען כי בהתאם לתקנה 44 א לתקנות סדר הדין הפלילי, די בשליחת הודעת הקנס

במועד, בהתאם להוראות סעיף 225 א(ב) לחוק סדר דין פלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

דין והכרעה

חוק סדר דין הפלילי קובע, בסעיפים 239 א' ו- 225 א' מסגרת מועדים בהם על התביעה לשלוח לנאשם הודעה על

ביצוע עבירה או זימון למשפט. מטרת סעיפים אליה היא להביא לידיעת הנאשם את הכוונה להעמידו לדין וזאת על

מנת שלא להפתיע אותו במועד מאוחר מדי ולהקשות עליו להתגונן מפני המיוחס לו.

וזה לשון סעיף 225 א(1)

היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף

27א או 27א1 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום

קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);

(2) שישה חודשים ממועד ביצוע העבירה, אם היה הרכב רכב חדש או רכב מסוג שקבע שר התחבורה, באישור ועדת

הכלכלה של הכנסת.

תקנה 44 א' לתקנות סדר דין פלילי תשל"ד-1974, נועדה להשלים את הוראות החוק האמורות וקובעת חזקת

מסירה אשר קמה עם הוכחת משלוח ההודעה/ההזמנה למשפט בדואר רשום ולאחר שחלפו 15 יום ממשלוח ההודעה

. המדובר בחזקה הניתנת לסתירה מקום בו הנאשם מוכיח כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב

הימנעותו מלקבלה.

חוק סדר דין הפלילי מורה למדינה לשלוח את הודעת תשלום הקנס ואין הוא מחייב אותה לוודא קבלתו ובמקרה אחר

הייתי מקבל את טענתה, אך מעיון במעקב המשלוחים (נ/1) המאשימה אכן יצאה ידי חובתה עת שלחה את הדוח עוד

ביום 19/9/23 לפני פרוץ המלחמה אך אין כאמור מחלוקת כי דבר הדואר התעכב והתקבל בידו רק לאחר 5 חודשים

וזאת ללא ספק מסיבות שאינן תלויות בו, לטעמי במקרנו סתר הנאשם את חזקת המסירה והוכיח כי לא קיבל את

הודעת הקנס בזמן ואין מדובר בהמצאה כדן.

סוף דבר, מאחר שהנאשם סתר את חזקת המסירה הקבועה בחוק ומאחר והמאשימה לא הודיעה לנאשם במסגרת

הזמן הקבועה בחוק על הודעת הקנס, אני מקבל את טענת ההתיישנות ומורה על מחיקת האישום.

ניתנה היום, כ"ג כסלו תשפ"ה, 24 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.